

BIULETYN URZĘDOWY GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

WARSZAWA, dn. 31 sierpnia 1957 r.

Nr 8

Poz. 35

T R E Ś Ć

Instrukcja Nr 3 Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w sprawie realizacji międzynarodowych kontaktów sportowych w ujęciu obowiązującej dyscypliny dewizowej i finansowej 1

INSTRUKCJA Nr 3

Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

W sprawie realizacji międzynarodowych kontaktów sportowych w ujęciu obowiązującej dyscypliny dewizowej i finansowej

z dnia 8 sierpnia 1957 r.

I. Ogólne wytyczne kierunkowe przeprowadzania międzynarodowych kontaktów sportowych

Każdy międzynarodowy kontakt sportowy wymaga porozumienia finansowego z daną organizacją sportową w kraju a zainteresowaną organizacją za granicą. Porozumienia takie bądź ze względu na potrzebę oceny merytorycznej celowości kontaktu, bądź ewentualnych skutków finansowych, względnie z przyczyn łącznych, wymagają każdorazowo lub okresowo aprobaty odpowiednich państwowych władz sportowych. Organizacje sportowe mają w tym przedmiocie swobodę przejawiania pełnej i wszechstronnej inicjatywy. Aby inicjatywa ta była zgodna z obowiązującymi przepisami, ogólną polityką centralnych władz sportowych i odpowiadała wymogom obowiązującej dyscypliny finansowej i dewizowej, a więc nie była narażona na ewentualność dezaprobaty państwowych władz sportowych — organizacje sportowe, przy finalizowaniu kontaktów obowiązane są kierować się następującymi wytycznymi:

1. realizować w pierwszym rzędzie kontakty planowe wynikające z centralnego kalendarza sportowego kontaktów międzynarodowych ustalonego na dany rok, przestrzegając terminów, rozmiarów i warunków w nim przewidzianych,
2. przy przeprowadzaniu kontaktów pozaplanowych, będących rezultatem okolicznościowych zaproszeń organizacji zagranicznych (przy wyjazdach) względnie zaproszeń naszych organizacji kierowanych do kontrahentów zagranicznych, przestrzegać aby kontakt taki:
 - a) nie naruszył zobowiązań danej organizacji sportowej odnośnie uczestnictwa jej w realizacji kalendarza wewnątrz krajowego,

- b) zapewniał odpowiednie korzyści z punktu widzenia wyszkolenia sportowego,
 - c) dawał możliwości jak największych świadczeń ze strony zapraszającego kontrahenta zagranicznego jeżeli zawodnicy względnie drużyna reprezentują szczególnie poziom w europejskim czy nawet światowym ruchu sportowym,
 - d) uwzględniał (jeśli chodzi o kontakty przyjazdowe) efekty ekonomiczne, tak w pojęciu interesów lokalnych organizatora kontaktu jak i interesów ogólnych.
3. Przestrzegać warunków, wynikających z członkostwa w międzynarodowych organizacjach sportowych dla uniknięcia sprzeczności z obowiązującymi w tych organizacjach przepisami, regulaminami czy nawet powszechnie przyjętymi zwyczajami.
 4. Nie naruszać wymogów uznawanych za obowiązujące w amatorskim ruchu sportowym w świecie zwłaszcza przez żądanie lub wyrażanie gotowości dawania takich świadczeń, które przeczą przepisom o amatorstwie.
 5. Respektować warunki porozumień i umów zawartych między naczelnymi władzami względnie organizacjami sportowymi danych krajów.
 6. Dążyć w maksymalnym stopniu do kontaktów na zasadach wzajemności i tylko w tych granicach świadczeń jakie pokrył względnie będzie pokrywał kontrahent zagraniczny przy rewanżu.
 7. Kierować się zasadą, aby jak największa ilość kontaktów odbywała się na warunkach bezdewizowych t. zn. nie pociągnęła za sobą konieczności wydatków w dewizach tak w sensie świadczeń pieniężnych w obecnej walucie, jak i złotych z tytułu zakupu biletów, które stanowią wydatki dewizowe polskich biur podróży jak „Orbis“, „Lot“ itp.
 8. Przestrzegać w całej rozciągłości obowiązujących przepisów dewizowych wynikających z ustawy dewizowej z dn. 28 marca 1952 r. (Dz. U.R.P. Nr 21 z dn. 5.V.1952 r. poz. 135), ustawy karnej dewizowej z 28 marca 1952 r. (Dz. U.R.P. Nr 21 z dnia 5.V.1952 r. poz. 134), in-

strukcji szczegółowych władz dewizowych oraz wydanych w tym względzie przepisów państwowych władz sportowych.

9. Przestrzegać, by każda monetarna jednostka dewizowa, którą dana organizacja sportowa gotowa jest świadczyć kontrahentowi zagranicznemu, względnie którą chce wydać za granicę miała pokrycie w planie dewizowym GKKF względnie w planach dewizowych resortów finansujących bezpośrednio daną federację sportową.
10. Nie podejmować żadnych zobowiązań dewizowych wobec kontrahentów zagranicznych pomimo zabezpieczenia sobie środków na nie we właściwych planach dewizowych bez uprzedniej aprobaty projektu porozumienia w tej sprawie przez głównego dysponenta planu dewizowego (GKKF względnie inne resorty).

II. Rodzaje kontaktów międzynarodowych i podstawowe warunki ich realizacji z punktu widzenia dyscypliny dewizowej.

W ruchu sportowym rozróżnia się w zasadzie następujące rodzaje międzynarodowych kontaktów sportowych:

- 1) imprezy sportowe — olimpiady, zawody międzypaństwowe, Mistrzostwa Europy lub Świata, turnieje lub meetingi, zawody międzyklubowe lub reprezentacji miast,
- 2) uczestnictwo w międzynarodowych organizacjach sportowych — naukowych, kongresy, zjazdy, członkostwo,
- 3) zatrudnienie trenerów, instruktorów itp.

Ze względu na odrębność procedury postępowania dewizowego wszystkie w/w kontakty można podzielić na:

- a) zależnie od miejsca ich realizacji:
 - 1) kontakty międzynarodowe za granicą — wyjazdowe,
 - 2) kontakty międzynarodowe w kraju — przyjazdowe,
- b) zależnie od warunków świadczeń:
 - 1) bezdewizowe,
 - 2) dewizowe,
- c) zależnie od obszaru dewizowego:
 - 1) rublowe,
 - 2) pozarublowe.

Główne zasady finansowe realizowania międzynarodowych kontaktów sportowych zależnie od ich rodzaju. Zasady są następujące:

1) Imprezy sportowe:

- a) zawody międzypaństwowe — rozgrywane w kraju i za granicą, na obszarze rublowym względnie pozarublowym przeprowadzane są na zasadach kontaktów bezdewizowych t. zn. organizator - gospodarz pokrywa pełne koszty utrzymania, zakwaterowania, przejazd powrotny, drobne upominki oraz kie-

szonkowe. Żadne inne świadczenia nie powinny mieć miejsca.

- b) Mistrzostwa Europy lub Świata — warunki udziału w mistrzostwach są zależne przede wszystkim od rodzaju obszaru dewizowego. Na obszarze rublowym i w stosunku do uczestników z tego obszaru obowiązują warunki, wynikające z ogólnego porozumienia centralnych władz sportowych państw demokracji ludowej wg których organizator pokrywa wszelkie koszty udziału łącznie z kosztami podróży w jedną stronę. Odchylenia od powyższego mogą mieć miejsce w tym konkretnym przypadku jeśli nastąpiły jakieś szczególne porozumienia między stronami t. zn. centralnymi państwowymi władzami sportowymi. Mistrzostwa organizowane w kraju obszaru pozarublowego na ogół we wszystkich dyscyplinach odbywają się na warunkach pełnej odpłatności ze strony uczestników. Uczestnik sam pokrywa pełne koszty udziału, a może być też zobowiązany do świadczenia pewnych opłat na rzecz organizatora, wynikających z regulaminu mistrzostw. W przypadku powierzenia organizacji mistrzostw w danej dyscyplinie polskiej organizacji sportowej należy co najmniej w stosunku do uczestników z krajów obszaru pozarublowego stosować konsekwentnie bezwzględnie analogiczne zasady (powodując w ten sposób przyływ dewiz do kraju). W tym przypadku uczestnikiem mistrzostw z obszaru pozarublowego należy ustalać w regulaminach takie warunki, wg których wpłacają oni z góry na rzecz polskiego organizatora mistrzostw opłatę określoną w ryczałcie w walucie kraju uczestnika za każdy dzień pobytu od poszczególnej osoby w zapijan za którą pokrywa on wszystkie koszty ich pobytu. Ryczałt ten należy kalkulować w ten sposób, aby nie był w zasadzie wyższy od analogicznych opłat żądanych od naszych organizacji sportowych za granicą choćby nawet równowartość tej opłaty w złotych nie pokrywała faktycznych kosztów utrzymania zawodników zagranicznych.
- c) Turnieje, meetingi, tradycyjne imprezy w szerokiej obsadzie zagranicznej itp. — Warunki uczestnictwa, które należałoby świadczyć w wypadkach udziału w tego rodzaju imprezach za granicą względnie żądać od uczestników zagranicznych za udział przy organizowaniu ich w kraju, mogą być bezdewizowe lub dewizowe. Powyższe zależy często od zwyczajów i zasad przyjętych przez związki i federacje poszczególnych krajów, których jednolitość stosowania na przestrzeni dłuższego okresu czasu staje się powszechną i ogólnie przyjętą tradycją w danej dyscyplinie dla nich wszystkich np. meetingi lekkoatletyczne — wszystkie. Koszty udziału pokrywa organizator, turnieje szer-

miercze — wszystkie, względnie znaczną część kosztów pokrywa uczestnik. Polskie organizacje sportowe w tym przedmiocie powinny kierować się zasadą — świadczyć maksimum tego co w analogicznych warunkach świadczyli lub byli gotowi świadczyć kontrahenci zagraniczni, żądać zaś minimum takich świadczeń jakie sami ponoszą lub będą musieli ponosić za udział w tego rodzaju imprezach za granicą. Rozpatrując zagadnienie świadczeń należy brać zawsze pod uwagę nie tylko ich rodzaj i wysokość, ale również — na co dotychczas mało zwracają uwagę nasze organizacje sportowe — ich rozmiary ilościowe i czasowe t. zn. kto winien być nimi objęty i na jak długo (jaka ilość osób).

Nie może być na przyszłość tolerowana praktyka przy imprezach bezdewizowych organizowanych w kraju, że ilu tylko uczestników przyśle kontrahent zagraniczny za tytuł wszystkie koszty pobytu pokrywa nasz organizator.

Zasada limitowania z góry ilości zaproszonych osób z wyraźnym określeniem ilości zawodników i kierownictwa jest obowiązująca i musi znajdować swój wyraz w porozumieniach zawieranych przez nasze organizacje sportowe. Każdy uczestnik ekipy zagranicznej, nie mieszczący się w z góry uzgodnionym limicie ilościowym i czasowym, przyjeżdża na pełny koszt kontrahenta zagranicznego, a nie naszego organizatora co odnosi się do zagranicznych organizacji sportowych zarówno z obszaru pozarublowego jak i rublowego. Ilość limitowanych uczestników i czasokres ich pobytu należy ustalać na poziomie niezbędnego minimum uzasadnionego celowością z punktu widzenia wyszkolenia sportowego i podniesienia atrakcyjności imprezy. Analogiczną zasadę należy stosować przy realizacji wyjazdowych kontaktów sportowych. Ponadto przy rewidowaniu świadczeń za granicą od kontrahenta zagranicznego wynikających z porozumienia należy sprawdzać czy wartość ich odpowiada rzeczywistym opłatom, cenom itp. obowiązującym w danym kraju,

- d) kontakty międzyklubowe lub międzymiastowe — należy przeprowadzać na zasadzie wzajemnych kontaktów bezdewizowych. Dewizowe mogą mieć miejsce tylko wtedy o ile są przewidziane w kalendarzu sportowym a ich sfinalizowanie zostało uwzględnione w planie dewizowym GKKF lub właściwego resortu. Wszystkie inne tego rodzaju kontakty, jako pozaplanowe mogą być realizowane wyłącznie w trybie kontaktów bezdewizowych przy przestrzeganiu zasad już określonych.

2. Uczestnictwo w międzynarodowych organizacjach sportowych — członkostwo, zjazdy, kongresy — należą do kontaktów dewizowych,

głównie obszaru pozarublowego i dotyczą wyłącznie centralnych organizacji sportowych. Winny one być objęte corocznym planem dewizowym GKKF w drodze odpowiedniego zgłoszenia zainteresowanej centralnej organizacji sportowej udokumentowanego regulaminu federacji międzynarodowej, której jest członkiem, a z którego wynika obowiązek określonych świadczeń i udział w okresowych zjazdach i kongresach.

3. Zatrudnianie trenerów, instruktorów itp. — odnosi się zarówno do osób z zagranicy angażowanych przez krajowe organizacje sportowe jak i do obywateli polskich, angażowanych przez zagraniczne organizacje sportowe. W pierwszym przypadku może być realizowane wyłącznie na podstawie umowy o pracę, zawartej pomiędzy sprowadzonymi do kraju obywatelami zagranicznymi, a daną organizacją sportową zaopiniowaną przez jej centralne władze i akceptowanej przez GKKF.

Projekt umowy z odpowiednim uzasadnieniem winien być poprzez centralne władze angażującej organizacji przesłany do GKKF. W projektach umowy należy podawać pełne warunki, na których dana organizacja projektuje zatrudnienie trenera (instruktora zagranicznego) z wymienieniem przyjmowanych na siebie świadczeń tak pieniężnych jak i pozapieniężnych i określeniem jaka część wynagrodzenia w złotych ma być objęta transferem do kraju macierzystego angażowanego. W wypadku jeśli wchodzi w rachubę transfer za granicą niezbędnym jest wskazaniem w umowie kto ponosi koszty dewizowe. Wszelkie tego rodzaju umowy zawarte i realizowane bez zgody GKKF stanowią wykroczenia w trybie przepisów ustawy karnej dewizowej i traktowane będą zgodnie z obowiązującymi ustawami i przepisami państwa. Wymaga również aprobaty GKKF angażowanie trenera polskiego do pracy w organizacji sportowej za granicą i przedstawienia mu warunków na jakich zainteresowany chce się zaangażować i jakie świadczenia przyjmuje angażujący.

III. Tryb i zasady zawierania i przeprowadzania porozumień dotyczących międzynarodowych kontaktów sportowych.

1. Imprezy szczebla centralnego.
- A. Przyjazdowe odbywające się w kraju:
- a) bezdewizowe — zawarcie porozumienia w odniesieniu do tych imprez nie wymaga uprzedniej akceptacji GKKF pod warunkiem, że są to imprezy planowe, uwzględnione i przewidziane w centralnym kalendarzu sportowym. Świadczenia pieniężne na rzecz uczestników zagranicznych ograniczają się wyłącznie do kieszonkowego nie przekraczającego 48 zł dziennie na osobę, organizator pokrywa poza normalnymi kosztami

utrzymania zwrot przejazdu powrotnego do kraju macierzystego uczestników najkrótszą drogą. Ponadto jeżeli chodzi o uczestników z obszaru pozarublowego kontrahent zagraniczny gwarantuje rewanż na takich samych warunkach. O ile porozumienie zostaje przeprowadzone z zachowaniem wszystkich w/w wymogów zainteresowana organizacja sportowa zobowiązana jest w toku finalizowania tego porozumienia uzyskać zgodę Dep. Fin. Gosp. na wypłatę kieszonkowego w proponowanej przez siebie wysokości nie wyżej niż 48 zł na osobę dziennie oraz wystąpi przez GKKEF z wnioskiem o zezwolenie na zakup biletów powrotnych dla uczestników zagranicznych. W wypadku jeżeli którykolwiek z wyżej wymienionych wymogów miałby być niedochowany dana organizacja sportowa przed zawarciem formalnego porozumienia z kontrahentem zagranicznym jest zobowiązana projekt takiego porozumienia przedstawić w GKKEF co najmniej na 14 dni przed terminem jego wysłania kontrahentowi dla uzyskania jego aprobaty.

- b) dewizowo — wszelkie porozumienia w tym przedmiocie niezależnie czy dotyczą kontaktów kalendarzowych czy poza kalendarzowych oraz czy odnoszą się do kontrahentów obszaru rublowego czy pozarublowego wymagają aprobaty GKKEF.

Porozumienia w których przewidziane są w złotych polskich (bez obcych walut) świadczenia na rzecz kontrahentów zagranicznych (choćby były zastrzeżone jako niepodlegające transferowi) traktowane są w świetle przepisów dewizowych jako porozumienia dewizowe i w związku z tym żadne wypłaty do rąk uczestników z zagranicy bez uprzedniej zgody GKKEF nie mogą być dokonywane. Organizacje sportowe dokonyujące wypłat bez w/w zezwolenia popadają w kolizję z przepisami ustawy dewizowej i podlegają sankcjom przewidzianym w ustawie karnej dewizowej. Ustala się następujący tryb zawierania porozumień w zakresie przyjazdowych kontaktów międzynarodowych w odniesieniu do których zastrzeżona jest aprobata GKKEF. Na 14 dni przed terminem wysłania propozycji do kontrahenta zagranicznego nasza organizacja sportowa przedstawia w Departamencie Sportu GKKEF pełny projekt porozumienia. W projekcie koniecznym jest uzasadnienie celowości kontaktu w sensie sportowym i spodziewanych efektów ekonomicznych. Departament Sportu w porozumieniu z Wydziałem Zagranicznym i Departamentem Finansowo-Gospodarczym podejmuje decyzję. Dalszy tok zawarcia i realizacji porozumienia przeprowadza samodzielnie i bezpośrednio wnioskująca organizacja sportowa. Po zatwierdzeniu przez kontrahenta zagranicznego przyjęcia warunków proponowanych przez krajową organizację sportową, jeśli w porozumieniu

tych przewidziane jest świadczenie na rzecz kontrahenta zagranicznego pieniężnych środków dewizowych w obcej walucie względnie pokrywanie kosztów przejazdu uczestników zagranicznych — organizator imprezy zobowiązany jest wystąpić z wnioskiem dewizowym do NBP poprzez GKKEF w celu uzyskania formalnego zezwolenia na realizację tych świadczeń.

B. W y j a z d o w e.

- a) bezdewizowe — porozumienie w tym zakresie (niezależnie od tego czy dotyczą obszaru rublowego czy pozarublowego i czy są kalendarzowe czy pozakalendarzowe) wymagają aprobaty GKKEF. W związku z tym zainteresowana organizacja sportowa zobowiązana jest w terminie 6 tygodni przed spodziewanym wyjazdem wystąpić do GKKEF z wnioskiem o przeprowadzenie kontaktu międzynarodowego. W wniosku należy podać termin, miejsce, czas trwania, charakter zawodów, uzasadnienie udziału, warunki kontaktu (udokumentowane podanie świadczeń jakie pokrywa kontrahent zagraniczny oraz ilość i skład personalny uczestników). Po uzyskaniu zgody GKKEF na przeprowadzenie kontaktu i zaakceptowaniu warunków tego kontaktu zainteresowana organizacja dokonuje formalnego porozumienia z kontrahentem zagranicznym w którym potwierdza jego propozycje wymieniając je wszystkie szczegółowo a kopię tego porozumienia przesyła do Dep. Finansowo-Gospodarczego GKKEF i w dalszym etapie realizuje sam wyjazd.

- b) dewizowe — tryb postępowania i wymogi zawierania porozumień analogiczne do omówionych powyżej przy kontaktach wyjazdowych bezdewizowych z tym, że do wniosku o przeprowadzenie kontaktu dołączyć należy zapotrzebowanie dewizowe wg dotychczas obowiązującego wzoru. Zwraca się uwagę, że wszystkie świadczenia otrzymane w dewizach przez nasze organizacje sportowe za granicą od kontrahentów zagranicznych z jakichkolwiek tytułów (niezależnie czy były objęte uprzednim porozumieniem między stronami czy też nie należy bezwzględnie w całości przekazać czy to w drodze wpłaty do banku za granicą czy kasy najbliższej polskiej placówki dyplomatycznej na dobro GKKEF lub właściwego dysponenta planu dewizowego ujawniając fakt ich otrzymania i przedstawiając dowody wpłaty w referacie dewizowym GKKEF niezwłocznie po powrocie z zagranicy. Samowolne dysponowanie tymi środkami bez zgody GKKEF i polskich władz dewizowych oraz zatajenie faktów ich otrzymania może pozbawić daną organizację sportową możliwości korzystania z planu dewizowego GKKEF jak i z dodatkowych środków dewizowych jakie ta organizacja wygospodarowała i osiągnie, i jest

przestępstwem dewizowym, które podlega dochodzeniom władz prokuratorskich przeciw osobom i organizacjom odpowiedzialnym za ten stan rzeczy.

2. Imprezy szczebla terenowego (kontakty klubowe).

Porozumienia w tym zakresie, które w zasadzie mogą dotyczyć kontaktów międzyklubowych i przygranicznych jeśli są bezdewizowe (niezależnie czy odnoszą się do imprez wyjazdowych czy przyjazdowych) przed ich formalnym zawarciem wymagają każdorazowej akceptacji właściwego terytorialnie dla danego klubu WKKF z zachowaniem procedury postępowania określonej powyżej dla imprez szczebla centralnego. Wnioski w tych sprawach składają zain-

teresowane kluby do WKKF poprzez właściwe zarządy okręgowe związków sportowych. Przeprowadzenie na tym szczeblu imprez pociągających za sobą wydatki dewizowe należy poprzedzić wystąpieniem do GKKF dla uzyskania jego akceptacji. Wystąpienie musi być poparte pisemną opinią centralnych władz odnośnego związku sportowego. Przeprowadzanie jakichkolwiek sportowych kontaktów międzynarodowych w innym trybie i odmiennych zasadach niż ustalono niniejszą instrukcją jest niedozwolone.

Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 15.VIII. 1957 r.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
Włodzimierz Reczek

Redakcja i Administracja Biuletynu Urzędowego GKKF — Warszawa, ul. Rozbrat 26. Telefon 8-74-91

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Biuletynu Urzędowego — Warszawa, ul. Rozbrat nr 26. Prenumerata roczna 12 zł. Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Biuletynu Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w NBP—Warszawa—V Oddz. Miejski 1529-91-515.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1 zł

